

man kommet til den Opfattelse, at det rimeligste vistnok vilde være, at vi fastholder den hidtil værende Rente af 800 Kr. for de Folk, som er fuldstændig uarbejdsdygtige. Hertil sigter Ændringsforslag Nr. 7. Vi erkender alle, at de Folk, som har tabt deres hele Arbejdssevne, og som ikke alene ingenting kan fortjene, men ogsaa undertiden maa have Hjælp for i det hele taget at kunne bevæge sig, er i høj Grad vanskeligt stillede baade økonomisk og paa anden Maade, og vi har fra Udvalgets Side ønsket at komme disse Folk til Hjælp, hvad vi har givet Udtryk for ved at foreslaa, at den Rente, som hidtil har været gældende, 800 Kr., vedblivende skal gælde for de Invalider, der har en saa høj Grad af Invaliditet, at de er fuldstændig hjælpeløse. Det vil i Virkeligheden betyde en ret stor Forøgelse af Værdien af Invaliderenten i Forhold til, hvad den var, da Loven blev vedtaget.

I Ændringsforslag Nr. 26 omhandles saa de forskellige Forhold, hvorunder denne Ekstraydelse kan erhverves, og det bestemmes, at Kommunalbestyrelsen har Afgørelsen af, hvorvidt en saadan Grad af Invaliditet foreligger.

Det er imidlertid klart, at naar man forøger Invaliderenten med et Beløb udover, hvad der er foreslaaet i Lovforslaget, vil der udkræves større Summer til at opfylde Forpligtelserne, og det er derfor efter Venstres Mening nødvendigt i nogen Grad at forhøje Præmien. Derfor stiller Sundhedsministeren med Tilslutning af Venstres Medlemmer i Udvalget Ændringsforslaget under Nr. 12, hvorefter de invalideforsikredes Bidrag forhøjes fra 3 Kr. 72 Ø. til 4 Kr. 44 Ø., og i Ændringsforslag Nr. 15 foreslaas det at forhøje Arbejdsgivernes Bidrag fra 3 Kr. 90 Ø. til 4 Kr. 50 Ø.

Jeg glemte før at omtale, at den Ekstraydelse, som skal gives til dem, der har fuld Invaliditet, skal udredes af Kommunen, og naar Kommunen forlods skal udrede denne Ekstraydelse, vil det være nødvendigt for ikke at forurette den at tage noget Hensyn dertil ved Fordelingen af det Bidrag, som hidtil har været delt mellem Staten og Kommunerne. Udredelsen af det Beløb, som kræves til Invaliderenten udover, hvad der indkommer ved Bidrag fra de forsikrede og fra Arbejdsgiverne, har hidtil været delt lige mellem Staten og Kommunerne, men naar Kommunerne nu forlods skal betale denne Ekstraydelse til Invalider med fuld Invaliditet, bliver det nødvendigt at foretage en anden Fordeling. Hertil sigter Ændringsforslag

Nr. 16, der gaar ud paa, at det Beløb, som Staten og Kommunerne skal udrede til Invaliderente, fremtidig fordeles saaledes, at Staten betaler de 3 Femtedele og Kommunerne de 2 Femtedele.

Ved Ændringsforslag Nr. 19 er der indløbet en lille Fejl. Det angaar de Personer, som er beskæftigede i Skibe og Fiskerfartøjer, og som i Virkeligheden aldrig kan faa Invaliderente, og for hvilke der ikke skal betales Bidrag. De Konservative har jo stillet særlige Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Arbejdsgiverne slet ikke skal betale Bidrag, og derfor kan de ikke være Medforslagsstillere til Ændringsforslag Nr. 19. Der skulde altsaa staa, at dette Ændringsforslag er tiltraadt af Mindretallet under Nr. 12 i Stedet for af Flertallet under Nr. 1. Jeg skulde imidlertid mene, at hvis de Konservatives Ændringsforslag ikke vedtages, vil man fra konservativ Side stemme for Ændringsforslag Nr. 19.

Ændringsforslag Nr. 22, som er stillet af Sundhedsministeren og tiltraadt af Mindretallet under Nr. 12, er stillet paa Grund af Henstillinger fra Invalideforsikringsretten om det uheldige i at indskrænke Invalideforsikringsrettens Medlemstal, Henstillinger, som Ministeren og Mindretallet er klare over, der kan være noget i. Det foreslaas derfor, at Invalideforsikringsrettens Sammensætning vedbliver at være, som den nu er.

Ændringsforslagene under Nr. 23 og 25, stillede af Sundhedsministeren og tiltraadte af Flertallet, er kun af redaktionel Art.

Ændringsforslaget under Nr. 26 har jeg allerede nævnt.

Ændringsforslag Nr. 32, stillet af Ministeren og tiltraadt af Flertallet under Nr. 1, gaar ud paa, at § 16, sidste Stykke, kommer til at lyde: „Forinden Retten træffer Afgørelse i en Sag, kan den, naar særlige Omstændigheder taler derfor, give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker.“ I den nuværende Lov bestemmes det, at den forsikrede skal have Adgang til at se Sagens Aktstykker, inden Afgørelse træffes, men vi ved jo alle, hvordan Forholdene i Virkeligheden er. Naar der har været saa stærk Kritik overfor denne Lovs Administration, beror det sikkert paa, at de Attester, hvorefter Afgørelsen træffes, ikke altid har været fuldt ud i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Vi ved jo alle, hvordan det i Almindelighed gaar. Naar man skal udstede en Attest, er man, naar man ved, at den, der er interesseret i Attesten, har Lov til at se den, under-